

se — po - bo - žno zbi - - raj, Dom svo - - bo - de je pom-

počasi

nik, Dom svo - bo - de je pom - nik.

Vila kliče.

Vila kliče na planini:
»Gora Peca, gora Peca,
kje mi je uboga deca?«

Glas odmeva po dolini
do Celovca in Beljaka.

Tam ob Dravi mati plaka:

»Vila bela na planini,
tvoja deca vsa ob Glini,
po Podjuni in ob Dravi
o nesreči zgodbe pravi:
Tujci so ji zemljo vzeli,
rodno hišo, rodno grudo,
mater nje so zaklenili,
da ne more govoriti.

Kaj naj rečem?! Zlo prehudo,
da ga morem v strup preliti,
sto let ne bi rasla trava,
kamor bi ga kapljo zlila!«

Vila pravi na planini
in naroča gori Peci:
»Reci, reci moji deci,
njej ob Dravi in ob Glini:
Zlo do zlega, res je hudo,
ali vstalo bo še čudo!
Pridejo junaki beli
kakor solnce in kot bliski,
ko bo deca najbolj v stiski,
mater bodo ji oteli,
hišo, zemljo, dom vrnili...«

Ivan Albreht.

